

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

לפני כבוד השופט יואל עדן

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: יצחק וקנין (עציר) ת.ז. 031900186

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יאיר חמודות

הנאשם וב"כ עו"ד שמואל ברגר

פרוטוקול

גזר דין

האישום והכרעת הדין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום כפי שהוכחו, המענה לכתב האישום, הראיות, וכל השתלשלות העניינים מפורטים במסגרת הכרעת הדין, והוכח מעל לספק סביר ביצוע המיוחס לנאשם בכתב האישום.

בתמצית, כפי עובדות כתב האישום אשר הוכחו במסגרת שמיעת הראיות, המתלונן הינו הבעלים של חנות, קיימת היכרות בינו לבין הנאשם, בעת שהמתלונן שהה בחנות בגפו, נכנס הנאשם אל החנות והחל לחטט, דרש ממנו כסף, אמר לו כי הוא צריך לשלם דמי חסות כל חודש, איים עליו תוך שימוש בסכין חיתוך, שהצמידה לביטנו ובשלב מסוים קרוב לצווארו, לקח ממנו כסף כ- 300 ש"ח, ארנקים, שיק על סך 5,000 ₪ שהכריחו לכתוב, יצא וביציאתו לקח סט מזוודות, והלך.

גירסתו של הנאשם על כי המתלונן פנה אליו על מנת שישרוף בית עסק של אחר נדחתה, גרסאותיו השונות בעניינים שונים היו רצופות סתירות פנימיות וסתירות אל מול עובדות שאף אין לגביהן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

מחלוקת, וכפי שנקבע בהכרעת הדין, גרסת הנאשם היתה מופרכת, חסרת בסיס וחסרת היגיון, ותשובותיו לשאלות בעדותו לא רק שנעדרו הסברים ותשובות של ממש, אלא שאך חיזקו את חוסר האמינות ומופרכות גירסתו.

הנאשם לא נרתע להטיל דופי במתלונן, הקרבן למעשיו, ולהעלות גירסאות מופרכות, ולא היתה כל קבלה של אחריות למי ממעשיו.

הנאשם ביצע מעשה שוד באיומי סכין, והוסיף ואיים על המתלונן, אדם מבוגר אשר אינו בקו הבריאות, ובין היתר אמר למתלונן כי זה צריך לשלם לו דמי חסות.

הראיות לעונש

2. מטעם המאשימה הוגש בראיות לעונש הרישום הפלילי של הנאשם (ת/13), כתב אישום וגזר דין בת"פ 17-06-1160, במסגרתו הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד מאסרים מותנים ברי הפעלה (ת/14).

מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות ב"כ המאשימה

3. ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם הורשע לאחר הליך של ניהול הוכחות במסגרתו כפר באשמה, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות ועבירת איומים.

נטען כי הנסיבות בתיק זה הינן חמורות וכוללות הצמדת סכין לגופו של המתלונן, בטבורה של עיר, במדרחוב, נחישות ועזות מצח בה המשיך הנאשם במעשיו גם לאחר הגעת גורם שלישי לתוך זירת האירוע, וכי המעשים בוצעו במקום עבודתו של נפגע העבירה, כמעט בביתו, המקום בו הנפגע אמור לחוש בטוח ומוגן.

נטען כי מדובר בנפגע עבירה מבוגר, מוכר לנאשם, ובמעשי הנאשם כלפי המתלונן יש מכוערות מוסרית, אופי המעשה צופה פני עתיד אף לרעה בכך שהייתה דרישה מצד המתלונן לתשלום דמי חסות גם בעתיד, זאת נוסף לאיום הנאשם כלפי המתלונן שלא יספר על המעשים. לאור הנסיבות, עתר ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, ולהשית על הנאשם עונש ברף העליון של מתחם זה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

נטען כי העתירה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של המתחם לו עתר ב"כ המאשימה נעוצה בעברו הפלילי הכבד של הנאשם, והעובדה כי הנאשם ביצע את המעשים שלחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה, ושהנאשם שוחרר לא מזמן בטרם ביצע המעשים מעונש מאסר בגין מעשים דומים. ביחס למאסר המותנה, ציין ב"כ המאשימה כי לחובת הנאשם עונשי מאסר מותנים לתקופה של 8 חודשי מאסר ו-4 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה עתר להפעיל את שני המאסרים המותנים בחופף ובמצטבר, ובסך הכל עתר להפעיל 8 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש שישית בית המשפט על הנאשם.

נטען כי עבירת השוד בנסיבות מחמירות באה להגן על ערכים מוגנים רבים, ובמיוחד על שלמות הגוף. צוין כי במקרה של המתלונן "הוא נשאר שלם בגופו, אך ספק אם הוא נשאר שלם בנפשו על רקע האלימות שהפעיל הנאשם והסחיטה שכללה פגיעה באוטונומיה וברכוש ובקניין". נטען כי אף זכות החופש העיסוק נפגעה מעצם הדרישה לדמי חסות.

ביחס לעבירת האיומים נטען כי הערך המוגן אשר נפגע הינו הגנה על שלווה נפשו של המתלונן, וצוין כי גם איום המתלונן כלפי הנאשם שלא לספר יש בו משום פגיעה ביכולת של רשויות האכיפה.

ביחס לנפגע העבירה ציין ב"כ המאשימה כי מדובר באדם מבוגר, יליד 1951 הסובל מבעיות רפואיות, והפנה לקביעות וההחמרות שיש בחוק ובפסיקה ביחס לתקיפת אנשים מבוגרים, ולכך שיש להחמיר בעונש ובנסיבות כאלה לתת משקל מופחת לנסיבות אישיות של נאשמים.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעבירת השוד בנסיבות מחמירות והאיומים, וציין "שנוכח הנזק הממשי הטראומה שנגרמה לאותו מתלונן, וגם הפחד והאימה שנלוו למעשים הללו כשמדובר באדם מבוגר חולה לב, והדברים היו יכולים אולי לנזק פוטנציאלי אפשרי, במקרה שבפנינו למעשה המתלונן נכנע לכל הגחמות של הנאשם, גם כסף גם חתם על שיק, וגם סט של מזוודות, נשאלת השאלה מה היה קורה אם היה מסרב". עוד הוסיף כי בכיסו של הנאשם היה כסף, ולא מדובר במי שהיה נזקק.

נטען כי אין ראיות המלמדות על תכנון מוקדם, אולם הנאשם פנה לעבר חנותו של המתלונן, שיש לו אתו היכרות מוקדמת והדבר לא מקרי "ולכן אפשר בהחלט לראות במעשים של הנאשם מעשים שיש בהם כדי לקיים את סעיף 40ט(א)(10) לענין אכזריות אלימות והתעללות של הנאשם בנפגע העבירה.."

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

נטען כי לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל לא פחות מ-18 הרשעות פליליות בעבירות רכוש, אלימות, סמים, תקיפה לשם גניבה, הסגת גבול תוך נשיאת נשק, החזקת סכין ו-5 עבירות של איומים, וכי הנאשם ריצה 7 מאסרים בפועל לתקופות של 22 ו-26 חודשים.

נטען כי על אף שבשנים האחרונות הייתה ירידה מסוימת באינטנסיביות של הפעילות הפלילית, הרשעתו האחרונה של הנאשם הייתה בתחום האלימות ונעברה בשנת 2017, פחות משנה וחצי לפני העבירה הנוכחית שבוצעה ביום 5.11.18. הנאשם הורשע בעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה לצד התחייבות כספית בסך 3,000 ₪.

נטען כי עברו הפלילי של הנאשם משקף את העובדה כי האפקטיביות של ענישה צופה פני עתיד מוגבלת מאוד, שכן הופעלו בעבר מאסרים מותנים ולא היה בכך להרתיעו, בנוסף הנאשם הורשע ב-5 עבירות של הפרת הוראה חוקית, ועל כן ספק אם מורא מפני הדין קיים בפני הנאשם. לפיכך, העתירה העונשית של המאשימה הינה שמרכז הכובד צריך להיות על ענישה ממשית והרחקה מקסימלית מהחברה.

ביחס למצבו הרפואי של הנאשם, נטען כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא כתב אישום זה, כאשר היה מצוי במצב הבריאותי בו הוא נמצא כיום, וכי גם הקביים לא מנעו מהנאשם לבצע את העבירה. נטען כי גם העבירה הקודמת בוצעה לאחר תאונת דרכים בה היה מעורב הנאשם, לאחר ששב מבית החולים, ועל כן המשקל שיש לתת למצבו הרפואי של הנאשם הוא מוגבל, בעוד שאינו רלבנטי ביחס להמשך מעורבותו של הנאשם בפלילים כלפי אנשים חלשים ממנו. הנאשם עדיין מצליח להטיל אימה, והדברים עולים גם מעדות המתלונן וגם מעדותו של אחר במשטרה. צוין גם כי הנאשם עמד במהלך המשפט באופן עצמאי וללא עזרת הקביים.

נטען כי הנאשם לא קיבל אחריות, גם לא בשלב מאוחר יותר במסגרת התסקיר, ופעל להשחיר את פניו של המתלונן ולייחס למתלונן עבירה פלילית חמורה, ולאי קבלת האחריות ראוי שיהיה מימד ומקום לעניין עוצמת העונש.

ביחס לפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם, נטען כי מדובר בנסיבות שונות, הכוללות הבעת חרטה, היעדר עבר פלילי, הודאה באשמה ונאשמים צעירים.

בשקלול האמור, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם לו עתר, להפעיל את העונש המותנה של 8 חודשי מאסר באופן מצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם, להפעיל את ההתחייבות הכספית עליה חתם הנאשם, להשית על הנאשם פיצוי למתלונן בשיעור גבוה, שיהלום ויבטא את הנזק שנגרם למתלונן, אובדן הכיס המסוים שנגרם ושיהווה פיצוי גם בהיבט מרתיע מסוים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

1 לאור המוטיבציה הכלכלית הפסולה שעמדה מאחורי המעשים, ולהשית על הנאשם קנס בשיעור לא
2 גבוה לאור נסיבותיו.

טענות ב"כ הנאשם

4. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם כבן 44, עברו הפלילי עשיר, מצוי בקשר זוגי מזה 20 שנה, ולו שני
7 ילדים.

צוין כי הנאשם עצור מעל לשנה, ובמסגרת הליכי המעצר הוגשו מספר תסקירים אשר המליצו על
10 יציאתו של הנאשם לקהילה טיפולית, וכי בהליך המעצר בית המשפט ייחס לנאשם מסוכנות גבוהה
11 ודחה המלצה זו והחליט שלא להוציא את הנאשם לקהילה טיפולית.

נטען כי כבר באוגוסט 2018 פנה הנאשם מיוזמתו למחלקה לנפגעי סמים בעירייה. ב"כ הנאשם עתר
14 "להפריד בין העבירה לבין מה שגורם לעבירה" וציין כי אם מסתכלים על התסקיר, עולה הקשר
15 ההדוק בין שימוש סמים לעבירות השוד והאיומים שביצע הנאשם.

נטען כי הנאשם סיפר מחקירתו הראשונה ללא כל קשר לשאלה אם יורשע או לא, כי הוא משתמש
18 בסמים ומכור לחומרים נרקוטיים, וגם במהלך הדיון ציין הנאשם כי היה תחת השפעת סמים- "זה
19 שהוא מודה או לא מודה, זה לא שולל את העניין שהוא מכור והנזקקות שלו צועקת גם מהתסקיר,
20 וגם חברי ציין את העובדה שמשנת 2007 עד 2017 לא ביצע עבירות יש עבירה אחת בשנת 2012,
21 שירות המבחן מציין שאלו 10 שנים שהוא היה נקי מסמים עד למועד תאונת הדרכים שעבר.
22 הנזקקות שלו לטיפול עולה עוד מלפני ביצוע העבירה, הוא פנה למחלקה לנפגעי סמים.."

ב"כ הנאשם טען כי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה נע מתחם העונש ההולם בין 3 ל-6 שנות
25 מאסר, והפנה לפסיקה המראה לטענתו כי מנעד הענישה נע מעבודות שירות ועד ל-6 שנות מאסר
26 ויותר. בנסיבות דנן, סבר ב"כ הנאשם כי על מתחם עונש ההולם בענייננו לנוע בין 18 ל-48 חודשי
27 מאסר.

ביחס לתסקיר שהוגש, נטען כי "התסקיר מדבר בעד עצמו, הנזקקות קופצת וזועקת", והומלץ על
30 ענישה טיפולית בלבד. נטען כי על אף שערכים מוגנים נפגעו, התסקיר מדבר גם על האינטרס הציבורי
31 "ואנחנו צריכים לשאול האם האינטרס שלנו להכניס את האיש למספר שנים בבית סוהר, והוא ייצא
32 באותו מצב כשהוא מכור לסמים וממשיך לבצע עבירות כתוצאה מההתמכרות הזו, גם אם הוא מודה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

וגם אם לא מודה. בנוסף, כמו ששירות המבחן מציין לאור הנכות שלו, לא בטוח שתהיה קהילה שתוכל לקבל אותו, גם שירות המבחן חושב שזה שווה סיכוי".

ביחס למסוכנות של הנאשם, נטען כי ברגע שהנאשם נמצא במעצר או בפיקוח מדובר בסוג של מסוכנות תאורטית, מאחר והנאשם לא יכול לעלות במדרגות, ואם הוא יהיה בקהילה סגורה אין לו דרך לברוח משם.

נטען כי האינטרס הציבורי דווקא יצא נשכר משליחתו של הנאשם לקהילה טיפולית משתי סיבות: ראשית החברה תקבל בן אדם נקי יותר וטוב יותר לחברה, והיה והנאשם לא יעמוד במשימה של הקהילה הטיפולית, ישוב הנאשם בפני בית המשפט ויקבל את גזר הדין. בנוסף במצב בו הנאשם יצליח לעבור את התהליך של הקהילה "אז אנחנו כולנו הרווחנו..".

נטען כי לאחר שנה של מעצר, גם אם ילך הנאשם לקהילה טיפולית וישוב ממנה עדיין אפשר יהיה להרתיעו ולגמול לו במאסר, גם אם לא מאסר ברף העליון, יתכן והוא יוכל לקבל את העונש כשהוא נקי מסמים, ועל כן עתר ב"כ הנאשם לשלוח את הנאשם לקהילה טיפולית כהמלצת שירות המבחן.

לחילופין, ככל ובית המשפט לא יסכים לשלוח את הנאשם להליך טיפולי, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל- 48 חודשי מאסר, להשית על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר, להפעיל את המאסרים המותנים חציים באופן חופף וחציים במצטבר, פיצוי מתון, וקנס בגבולות הסכום שנתפס בסך כ- 7,200 ₪.

הנאשם אמר כי הוא בחר עכשיו בדרך שונה, הוא מצטער על כל מה שקרה ועל כל מה שהיה וביקש אפשרות לטיפול וחזרה לחיים נורמטיביים.

5. במסגרת התסקיר הראשון שהוגש, עתר שירות המבחן לדחייה לצורך בחינת התאמת שילוב הנאשם בטיפול ארוך טווח בקהילה טיפולית.

בעקבות התסקיר ניתנה החלטה לפיה, בקשה כפי שמבקש שירות המבחן צריכה תחילה התייחסות של הצדדים לפני כל הליך כאמור, הצדדים הגישו עמדותיהם ונקבע דיון במהלכו התנגד ב"כ המאשימה בתוקף לשליחת הנאשם לקהילה טיפולית וטען כי מדובר בעבירה חמורה, אשר העונש המקסימלי הקבוע לצידה הינו 20 שנות מאסר ונסיבות ביצועה קשות, תוך הצמדת סכין לגופו של נפגע זקן, ושוד ואיום עליו, וזאת לאור יום בטבורה של עיר, עוד הפנה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולכך שקיימים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה לחובת הנאשם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

ב"כ הנאשם, עתר לקבל את הבקשה של שירות המבחן, כדי לאפשר שילובו של הנאשם בקהילה וטען כי עברו הפלילי של הנאשם דווקא מעיד על הצורך בטיפול כאמור וכי בשנים בהם לא ביצע הנאשם עבירות, הוא לא היה בהשפעת סמים.

לאור האמור, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים, תוך שצוין בהחלטה כי בית המשפט אינו מנחה את שירות המבחן ביחס להמלצה כזו או אחרת, ואולם בשלב זה לא יתאפשר ביצוע פעולות של ראיון או פעולות של ראיון או פעולות של קבלה או בחינת קבלה לקהילה כזו או אחרת. עוד צוין כי הצדדים יהיו רשאים לטעון גם לעניין זה, במסגרת הטענות לעונש לאחר שיתקבל התסקיר הסופי.

בתסקיר הסופי שהוגש, ציין שירות המבחן כי לאור התרשמותו כי לנאשם מעורבות שולית משמעותית בסביבת מגוריו אשר אותה הוא נוטה לצמצם ולמזער בנוסף לבעיית ההתמכרות לסמים אשר לא טופלה באופן אינטנסיבי ועמוק, אין הוא רואה לנכון להמליץ על ענישה באפיק טיפולי אחר מלבד קהילה סגורה, שכן אין להערכתם במענה טיפולי אחר בשלב זה כדי לצמצם את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. באין אפשרות ליישם המלצה זאת כמתואר בשל החלטת בית המשפט, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

בטיעונים לעונש כאמור, חזר ב"כ הנאשם על עתירתו לשלוח את הנאשם לטיפול במסגרת קהילה סגורה.

איני מוצא לנכון לשלוח את הנאשם לקהילה טיפולית סגורה לשם טיפול בבעיות התמכרות. הנאשם לא לקח אחריות על ביצוע העבירות ולא מודה בהן גם לאחר שניתנה הכרעת הדין המרשיעה בעניינו.

לנאשם עבר פלילי כבד ולחובתו עומדים מאסרים מותנים ברי הפעלה כאמור, ונראה כי לנאשם אין מורא מפני החוק והוא שב ומבצע עבירות בזו אחר זו.

טיפול לנאשם יכול להינתן גם במסגרת בית הסוהר ולאור החומרה הרבה הן של נסיבות ביצוע העבירות החמורות אשר בוצעו כלפי אדם מבוגר, והן בשל העדר קבלת אחריות הנאשם על מעשיו, אין מקום לבחון הליך טיפולי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

6. הנאשם ביצע עבירת שוד חמורה, בנסיבות ביצוע חמורות, ולצידה ביצע עבירת איומים.

הנאשם נכנס לחנות עת שהה בה המתלונן בגפו, דרש מהמתלונן לשלם לו דמי חסות, ובהמשך הטיל אימה על המתלונן באמצעות איום בסכין חיתוך, הצמיד את הסכין לבטנו של המתלונן ובשלב מסוים הסכין היתה קרובה גם לצווארו, דרש ממנו להיות בשקט ולהוציא את הכסף שיש לו בכיסים, והמתלונן מוסר לו כסף תוך שהוא מתחנן בפניו שיעזוב אותו.

הנאשם דורש מהמתלונן לשלם לו דמי חסות, ובהמשך אילצו לרשום לו שיק על סך 5,000 ₪. מפאת פחדו עשה זאת המתלונן. לאחר האמור נטל הנאשם מהחנות ארנקים וסט מזוודות, וכן את השיק ואיים על המתלונן.

בביצוע העבירות, ובאופן ביצוען, פגע הנאשם בערכים המוגנים שביסודן – כבוד האדם, הזכות לקניין, תחושת הביטחון האישי והציבורי, הסדר הציבורי, שלטון החוק, והעמיד בסיכון גם את הערכים המוגנים של שמירה על שלמות גופו של אדם, לאור חשש להסלמת אירוע מסוג זה.

הפגיעה בערכים המוגנים האמורים בעבירת שוד בכלל, ובנסיבות ביצוע העבירה בענייננו, הינה פגיעה בדרגת חומרה גבוהה.

ביחס לערכים המוגנים הנפגעים מעבירת השוד, ר' ע"פ 1127/13 **עמנואל גברזגיי נ' מ"י** (15.1.2014), וע"פ 9094/12 **איתן טסאפי נ' מ"י** (28.4.2013), בו נקבע כי בנוסף לפגיעה בקניין ובביטחונו האישי של הקורבן, תחושת האימה וחוסר האונים בהם שרוי הקורבן והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות חמורות לאורך תקופה ארוכה.

בענייננו מדובר בשוד שמבוצע כלפי אדם מבוגר בעל בעיות רפואיות, בחנותו, תוך הטלת אימה עליו, בשימוש בנשק קר.

7. למתחם העונש ההולם הנקבע היבט אינדיבידואלי הקשור למקרה המסוים הנדון ונסיבות ביצוע העבירה. ר' ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013), המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. לאור זאת, את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתייחס לנסיבות כל מקרה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

בעבירות שוד קיימת פסיקה רבה וענישה בעלת טווח רחב, אשר המנעד במסגרתה קשור בעיקר
בנסיבות הביצוע, ושימוש או אי שימוש באלימות, נשק, או ביצוע בחבורה, וכן אופי האיום.

בע"פ 5780/13 מאיר בן אבו נ' מדינת ישראל (16.7.2014) - הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות
בעבירות שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין, כאשר החליט לשדוד את חנות המכולת של
המתלונן יליד 1948. המערער הצטייד בסכין יפנית, וכיסה את פניו וכפות ידיו על-מנת שלא יהיה ניתן
לזהותו, ונכנס לחנות בעת שהמתלונן שהה בה לבדו. הוא פנה לעבר המתלונן, כשבידו הסכין שלופה,
והורה לו למסור לידיו את כל הכסף שברשותו. בהמשך, הצמיד המערער את הסכין לצווארו של
המתלונן וחזר על הוראתו. המתלונן מסר למערער את סכום הכסף שהיה בקופה, אשר כלל 480 ש"ח
בשטרות וכן סכום שאינו ידוע במטבעות. לאחר מכן, הורה המערער למתלונן כי יעביר לרשותו גם את
הכסף שנמצא במכנסיו, אך הלה השיב כי אין ברשותו סכום נוסף. בהמשך, נטל המערער שקית וביקש
מהמתלונן לעזור לו להכניס לתוכה את תכולת מגירת הקופה. בשלב מסוים, הניח המערער את הסכין
שאחז על דלפק החנות, ואז נטל המתלונן את הסכין והניף אותה לעבר המערער, אשר נמלט מהחנות
כשבידו הכסף. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם את נסיבות המעשה נע בין 3 ל-
6 שנות מאסר, ולאור עברו הפלילי העשיר של הנאשם והסיכון הרב אשר נשקף ממנו לציבור של
היותו מכור לסמים, השית על המערער 52 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. בית המשפט העליון
ציין כי המתחם שקבע בית המשפט המחוזי החמיר עם המערער יתר על המידה, ובהתחשב בפסיקת
בית המשפט העליון ראוי לקבוע מתחם ענישה בטווח שבין 30 ל- 60 חודשי מאסר, קיבל את הערעור
והעמיד את עונשו של המערער על 45 חודשי מאסר.

בע"פ 3658/14 אלכסנדר ילסייב נ' מדינת ישראל (23.1.2015) - ערעור שהוגש על גז"ד של מותב זה,
המערער הורשע בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, בכך שנטל סכין מטבח ארוכה וחדה, הניחה בשקית
ויצא מביתו. פלוגית הגיעה במכוניתה אל מרכז קניות, המערער הבחין בה כשפתחה את דלת המכונית,
התקרב אליה, שלף את הסכין, נופף בה לעברה, איים עליה שאם תצעק יפגע בה, ודרש ממנה כסף,
היא צעקה כי אין לה כסף, והושיטה למערער את הטלפון הנייד על מנת שיניח לה. הטלפון נפל ארצה,
המערער התכופף, הרימו, שב ואיים: "שקט, שקט, אני אפגע בך", והתרחק מהמקום. עוברי אורח
דלקו אחריו, תפסוהו, נטלו ממנו את הטלפון הנייד והחזירוהו לפלוגית. נקבע מתחם עונש הולם בין
3 ל-6 שנות מאסר, והוטלו על המערער 4 שנות מאסר ועונשים נלווים, והערעור נדחה, גם ביחס
למתחם.

בע"פ 1114/15 נור גנאים נ' מ"י (16.11.2015) הורשע המערער בעבירת שוד בנסיבות מחמירות לפי
סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, ובקשירת קשר לביצוע פשע, כאשר הוא ואחר הצטיידו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

1 בכפפות ובכלי הנראה כאקדח והגיעו למכולת כשהם רעולי פנים, ערכו חיפוש על גופו של המוכר ותוך
2 איומים בכלי הנחזה להיות אקדח הורו למוכר לפתוח את הקופה ולהעביר את תוכנה, וגנבו מהחנות
3 כ- 5,000 ₪ במזומן, מכשיר די.וי.די נייד ותיק מסמכים אישיים השייך למוכר. הוטלו על המערער 42
4 חודשי מאסר בפועל, והערעור נדחה.

5
6 בע"פ 1127/13 עמאואל גברזגיי נ' מדינת ישראל (15.1.2014) מדובר היה בשוד בצוותא חדא, אשר
7 כלל אלימות, גרימת חבלות וקשירת קשר. לפני שנתפס השליך המערער סכין, אולם לא תואר כי בוצע
8 שימוש בה או בכלי נשק לשם ביצוע העבירה, כבענייננו, ובית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש
9 ההולם הינו בין 34 ל – 46 חודשי מאסר בפועל, והעונש הופחת ל – 36 חודשי מאסר. נסקרה פסיקה
10 שעניינה עבירות שוד בנסיבות שונות, תוך שבית המשפט מאבחן את אותו מקרה בשל נסיבותיו, ונקבע
11 כי "בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם, יש להתחשב עתה, כאמור לעיל, לא רק במדיניות
12 הענישה הנוהגת, אלא גם בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, וגם בנסיבות
13 העבירה".

14
15 בענייננו, הנאשם נכנס אל החנות, נטל סכין חיתוך הצמידה לבטנו של המתלונן ובשלב מסוים קרוב
16 לצווארו, הודיע לו כי עליו לשלם דמי חסות, איים עליו, ונטל כסף וחפצים כאמור.

17
18 מהראיות שבאו בפני, ומעדותו של המתלונן עלה בבירור כי הנאשם הטיל אימה רבה על המתלונן, וזה
19 אף החל לרעוד.

20
21 מספר נסיבות מחמירות במעשי הנאשם – ביצוע השוד כלפי אדם מבוגר שאינו בקו הבריאות, איום
22 תוך שימוש בנשק קר ובאופן מוחשי ביותר תוך הצמדת הנשק הקר לביטנו של המתלונן ועד לצווארו,
23 וכן העובדה שדרש דמי חסות ואמר כי המתלונן יצטרך לשלם לו דמי חסות כל חודש. לעובדה זו
24 חומרה בשל היותה בבחינת העמדת המתלונן בפני דרישה גם עתידית ולא אירוע בודד של שוד.

25
26 על מתחם העונש ההולם לשקף את החומרה של הנסיבות באמורות.

27
28 לאור כל האמור, אני מוצא את מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבות ביצוען
29 כמפורט לעיל, ככולל מאסר בפועל בין 3 ל- 6 שנים, על הענישה לכלול גם רכיב של קנס לאור המוטיב
30 הכלכלי ביסודה, וכן פיצוי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

הנאשם, נסיבותיו ותסקירי שירות המבחן

8. הנאשם יליד 1974 ולחובתו עבר פלילי הכולל 18 רישומים פליליים, בעבירות אלימות, איומים, גניבה, הונאה, התפרצות למגורים, התפרצות לרכב, הסגת גבול פלילית, הפרת הוראה חוקית, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית ולצריכה עצמית, ניסיון לסחר בסמים מסוכנים, תקיפת שוטר, ועוד. חלק מהרישומים הפליליים הינו בגין שורת עבירות. על הנאשם הוטלו עונשי מאסר משמעותיים, אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

ב-6.8.17 הורשע הנאשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, תקיפה סתם של בת זוג, ותקיפה הגורמת חבלה ממש לבת זוג, ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, ומאסרים מותנים ברי הפעלה לתקופות של 8 חודשים ו-4 חודשים. גזר הדין הוגש במסגרת ת/14.

בעניינו של הנאשם הוגש שני תסקירי שירות מבחן, אשר יפורטו אך בחלקם לאור צנעת הפרט.

מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם בן 44, ידוע בציבור מזה כ-20 שנה ואב לשני ילדים. טרם מעצרו התקיים מקצבת נכות של הביטוח הלאומי בגובה של 100% בשל תאונת דרכים קשה בה נפגע לפני כשנה וחצי, עם פגיעות פיזיות קשות ועמוקות.

שירות המבחן תיאר נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם, ואת הבעיות הרפואיות, הכלכליות והמשפחתיות עימן התמודדו במהלך השנים. צוין כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד, תואר שירותו הצבאי והבעיות עימן התמודד במהלך שירותו, עברו התעסוקתי והתאונה בה היה המעורב הנאשם לפני כשנה וחצי והשלכותיה הרפואיות עימן מתמודד.

תואר כי הנאשם החל להשתמש בחומרים משני תודעה לאחר שירותו הצבאי ועד לשנת 2007, לדברי הנאשם הפסיק את השימוש בעצמו לתקופות ממושכות ולא צרך סמים משנת 2007 עד לתאונת הדרכים שארעה בשנת 2017, ובמהלך שנה זו אף ריצה עונש מאסר, כאשר לאחר התאונה צרך הנאשם תרופות שונות ובהמשך חזר לצרוך סמים. לדבריו מאז מעצרו אינו צורך כל תחליף סם מזה כחמישה חודשים.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בטיפול בקהילה סגורה ולדבריו על אף העובדה כי מאז מעצרו עברו כ-10 חודשים וכי במהלך הליך המעצר נערך ניסיון לשלבו בקהילה אשר לא התקבל על ידי בית המשפט. הנאשם מסר כי מעוניין לשקם את חייו ולצאת מבית הסוהר לאחר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

1 ריצוי עונשו כאשר בידיו כלים מסתגלים להשתלבות בחברה הנורמטיבית אשר יסייעו לו לשמור על
2 ניקיונו מסמים וחומרים אחרים.

3
4 ביחס לעבירה נשוא כתב אישום זה, ציין שירות המבחן כי הנאשם אינו מודה בעובדות כתב האישום
5 על אף קיום דיוני ההוכחות בעניינו והכרעת הדין המרשיעה אותו בביצוע העבירות אשר יוחסו לו.

6
7 שירות המבחן התרשם מאדם בוגר המתנייד באמצעות עזרים רפואיים אשר במפגש הראשוני עמו
8 ניכר כי מתמודד עם מגבלה גופנית משמעותית, בעל יכולות וורבליות תקינות, ובעל היסטוריית חיים
9 השזורה בשימוש בחומרים משני מצב תודעה וניהול אורח חיים שולי ואף ריצוי עונשי מאסר. לצד
10 זאת, התרשם שירות המבחן כי לתקופות מסוימות בחייו גילה הנאשם יציבות בתעסוקה ומצא בעצמו
11 כוחות בכדי לפעול באופן אקטיבי, להתקדם מבחינה תעסוקתית כאשר פתח עסקים עצמאיים.

12
13 בבחינת גורמי הסיכון לקח בחשבון שירות המבחן את עברו הפלילי העשיר של הנאשם בעבירות רכוש,
14 התפרצות, סמים ואלימות, את עברו ההתמכרותי ואורח החיים השולי אשר ניהל למשך תקופה
15 ארוכה בחייו, ואת העובדה כי הנאשם אינו מודה בביצוע העבירה כלל ונוטה לתאר בצמצום את קשריו
16 השוליים לאורך השנים כאשר הוא נותן דגש על חלקיו המתפקדים.

17
18 בבחינת גורמי הסיכוי לקח שירות המבחן בחשבון כי לאורך תקופה בת 10 שנים בחייו - בין השנים
19 2007-2017 ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ולא נפתחו לו תיקים פליליים לאורך תקופה זו, וכן כי
20 מעורבותו המחודשת בפלילים החלה מחדש סביב תאונת הדרכים שעבר וההתמכרות שהחלה מחדש.
21 בנוסף התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה מוטיבציה לשיקום חייו ורצונו להשתלב בטיפול
22 בקהילה סגורה נובע בין היתר מתוך תחושת מיאוס מן הסמים ותרופות המרשם ומתוך בושה במעשיו
23 אל מול ילדיו המתבגרים ומשפחתו המורחבת.

24
25 לאור האמור לעיל, ונוכח העובדה כי הנאשם מביע מוטיבציה להשתלב בטיפול ארוך טווח וממושך
26 בקהילה טיפולית סגורה, המליץ שירות המבחן לבחון את התאמתו של הנאשם להשתלב בטיפול מסוג
27 זה, כאשר ציין כי לנוכח מצבו הרפואי של הנאשם קיים חשש כי לא ימצא מתאים לטיפול מסוג זה
28 בשל מגבלותיו הפיזיות. שירות המבחן סבר כי שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית באם יתאפשר
29 יסייע לנאשם לשקם את חייו ולצמצם את מידת הסיכון להתנהלות עוברת חוק מצדו.

30
31 בתסקיר המשלים שהוגש, ובהמשך להחלטה כי לא יתאפשר ביצוע פעולות של ראיון או פעולות של
32 קבלה או בחינת קבלה לקהילה בעניינו, ולאור התרשמות שירות המבחן כי לנאשם מעורבות שולית
33 משמעותית בסביבת מגוריו אשר אותה הוא נוטה לצמצם ולמזער בנוסף לבעיית ההתמכרות לסמים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

1 אשר לא טופלה באופן אינטנסיבי ועמוק, ציין שירות המבחן כי אין הוא רואה לנכון להמליץ על ענישה
2 באפיק טיפולי אחר מלבד קהילה סגורה, שכן אין להערכתם במענה טיפולי אחר בשלב זה כדי לצמצם
3 את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. באין אפשרות ליישם המלצה זאת כמתואר בשל
4 החלטת בית המשפט, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

הענישה

9. הנאשם אינו נוטל כל אחריות, ונדחו גרסאותיו וניסיונותיו להטיל דופי במתלונן. זכותו של
הנאשם, כזכות כל נאשם, לנהל את ההליך, ואין להחזיק זאת לחובתו, ואולם, לעובדה של אי קבלת
אחריות יש משמעות בהיבט העונשי.

הנאשם אינו מקבל כל אחריות, אינו מביע, כפועל יוצא מכך, כל חרטה, ואין כל הבעת הבנה של חומרת
העבירות אשר ביצע.

לאי קבלת האחריות, בפרט לאור נסיבות ביצוע העבירה, משמעות ביחס לתמונת המסוכנות העולה
מהנאשם, אשר אינו מכיר במעשה החמור אשר ביצע.

בנסיבות האמורות, שיקולי המניעה וההרתעה הם השיקולים המרכזיים בשיקולי הענישה בעניינו של
הנאשם.

חומרת נסיבות ביצוע העבירות על רקע העבר המכביד של הנאשם, ואי הרתעותו ממאסרים בפועל
וממאסרים מותנים, אלו מובילים למסקנה כי אין מקום להליך טיפולי שיקומי בענינו מחוץ לכותלי
הכלא, והנאשם למעשה, באי קבלת כל אחריות וטפילת טענות שווא על המתלונן, אינו מאפשר מתן
אפשרות להליך שיקומי.

זאת ועוד, משאין הנאשם מקבל אחריות, הרי שלגירסתו, אשר נדחתה כאמור, כלל אין הוא צריך
טיפול.

לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל שורה ארוכה של עבירות אלימות, רכוש, סמים ועוד כמפורט לעיל,
ומאסרים בפועל ומאסרים מותנים אינם מרתיעים אותו.

ביחס למצבו הרפואי של הנאשם – מחד הוא ביצע את העבירות כשהוא במצב הרפואי הנוכחי, מנגד,
עדיין למרות זאת יש להביא, בשיקולים לקולא, את נסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

1 העבר הפלילי המכביד, אי קבלת האחריות, והנסיבות המחמירות של ביצוע העבירות, מצריכים מתן
2 משקל לשיקולי ההרתעה והגמול, כמו גם הצורך לשמירה על הציבור, ובמסגרת שיקולי ההרתעה, הן
3 הרתעת היחיד והן הרתעת הרבים.

4
5 יש מקום לעתירת המאשימה לענישה ברף העליון של המתחם, ושקלתי הטלת הענישה כך.

6
7 ואולם, מצאתי מקום ליתן משקל מסויים למצבו הרפואי של הנאשם, ולפיכך הענישה תהא מתחת
8 לרף העליון, ומעל אמצעיתו של המתחם.

9
10 אשר לשאלת אופן הפעלת המאסרים המותנים – לאור הזמן הקצר אשר חלף ממועד השחרור של
11 הנאשם, וההתרשמות כי לא היה בכך כדי להרתיעו כלל, נכון היה להפעיל את המאסר המותנה
12 במצטבר כולו. ואולם, גם כאן אני מוצא מקום ליתן משקל למצבו הרפואי של הנאשם, ולעובדה כי
13 לא מדובר באותו סוג של עבירות, ומכל האמור, אני מוצא לנכון להפעיל את המאסרים המותנים כך
14 שיחפפו אחד לשני, ובמצטבר למאסר בפועל.

15
16 בנוסף יוטל על הנאשם קנס מתון, בשים לב למאסר המוטל.

17
18 על הענישה לכלול פיצוי למתלונן, אשר ישקף את הפגיעה בו.

19
20
21 10. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

22
23 מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו 5.11.18.

24
25 הפעלת מאסר על תנאי - מפעיל בזאת שני מאסרים על תנאי שהוטלו על הנאשם ביום 6.8.2017 בת.פ.
26 1160-06-17 של ביהמ"ש השלום באילת, לתקופה של 8 חודשים ולתקופה של 4 חודשים, כך שיופעלו
27 בחופף זה לזה, ובמצטבר למאסר בפועל דלעיל.

28
29 סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 5 שנים ו- 8 חודשים, מיום מעצרו.

30
31 מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של
32 שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

21 נובמבר 2019

ת"פ 18-11-32703 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של
שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון, או עבירת איומים.

קנס - קנס בסך 5,000 ש"ח או מאסר למשך 25 יום תחתיו; הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

פיצוי - הנאשם ישלם למתלונן ע.ת. 1 פיצוי בסך 20,000 ש"ח. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום מהיום.
התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר לע.ת. 1 על פי פרטים שימסרו ע"י ב"כ המאשימה
למזכירות בית המשפט.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ג חשוון תש"פ, 21/11/2019 במעמד הנוכחים.

יואל עדן, שופט

הוקלד על ידי חנה פלקר